

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 9. marts 2010

Udviklingsminister Søren Pinds svar på § 5 spørgsmål nr. 460 (MPU § alm. del) stillet af Miljø- og Planlægningsudvalget.

Spørgsmål:

”Kan ministeren bekræfte, at det danske formandskab forud for COP15 arbejdede for, at det klart skulle fremgå, at finansieringen af den globale klimaindsats skulle ligge ud over den almindelige udviklingsbistand og de løfter, en række lande har givet om at forøge den fattigdomsorienterede udviklingsbistand, og vil ministeren i benægtende fald redegøre for, hvad den danske linje gik ud på, og hvad der var baggrunden for de danske synspunkter?”

Svar:

Spørgsmålet om klimafinansieringens additionalitet i forhold til udviklingsbistanden har vedvarende været blandt de vanskeligste og mest kontroversielle temaer i klimaforhandlingerne. Der er tale om et spørgsmål, hvor der er divergerende holdninger ikke kun imellem udviklingslandene og industrilandene, men også indenfor kredsen af udviklede lande. Samtidig er der tale om et spørgsmål, som rækker ud over klimadagsordenen og relaterer sig bredt til udviklingsdagsordenen.

Den danske regering arbejdede både før og under COP15 – og i overensstemmelse med blandt andet Bali-handlingsplanen - for at det skulle fremgå af en ny klimaaftale, at den offentlige finansiering af den globale klimaindsats i udviklingslandene skulle være ”ny og additionel”. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at det var afgørende for især mange udviklingslande at fastholde det mål, selvom der ikke er fuld enighed om de videre følger heraf. Nok så væsentligt har regeringen konkret arbejdet for, at der tilvejebringes omfattende finansiering på både kort sigt og længere sigt for at styrke klimaindsatserne i udviklingslandene. Det har været væsentligt for regeringen, at klimaforhandlingerne ikke stoppede ved fastlåste diskussioner om fortolkningen af vanskeligt operationaliserbare begreber såsom additionalitet, men rent faktisk førte til konkrete tilsagn om finansiering på kort sigt og mål for den langsigtede finansiering.

Den danske regering har både før og under COP15 haft omfattende konsultationer med såvel enkeltlande som landegrupperinger om disse spørgsmål og aktivt arbejdet for at COP15 ville føre til tilsagn om betydelig, ny og additionel finansiering til klimaindsatser i udviklingslandene. Sådanne konsultationer har blandt andet fundet sted i EU, under Grønlandsdialogen samt på en stribe bilaterale møder.

I Copenhagen Accord bekræftes det, at der skal tilvejebringes øget, ny og additional, forudsigelig og tilstrækkelig finansiering såvel som forbedret adgang for udviklingslandene til midlerne. Hertil kommer, at der gives tilsagn om betydelig finansiering på kort sigt og sættes mål for den langsigtede finansiering. Endelig tages der initiativ til etableringen af en ny fond og et højniveaupanel for klimafinansiering. Hermed blev der med Copenhagen Accord lagt op til at styrke den internationale finansiering af klimaindsatser i udviklingslandene.

Inspireret af Copenhagen Accord har FN's Generalsekretær den 12. februar 2010 lanceret en høj-niveau-gruppe for klimafinansiering (High-Level Advisory Group on Climate Change Financing) for hurtigt at fremme blandt andet opstartsfinansieringen iht. Copenhagen Accord.

I en dansk kontekst har regeringen tidligt i processen erklæret sig villig til at påtage sig en fair del af den internationale klimafinansiering, som måtte blive aftalt som led i en international klimaaftale. Danmark meldte således i forbindelse med COP15 ud, at der vil blive tilvejebragt yderligere dansk klimafinansiering frem mod 2012 i størrelsesordenen 1,2 mia. kr., der som udgangspunkt vil blive finansieret via Klimapuljen. Denne pulje blev etableret i 2008 som led i regeringsgrundlaget for at styrke klimaindsatsen i udviklingslandene. I 2010 øges klimapuljen med 100 mio. kr. til 300 mio. kr. og vil gradvist blive øget til 500 mio. kr. i 2012.

Regeringen har med "Danmark 2020 - viden, vækst, velstand, velfærd" endvidere slået fast, at udviklingsbistanden fastholdes nominelt på samme niveau som i 2010, idet det sikres, at bistanden ikke falder til et niveau under 0,8 pct. af BNI. Dette betyder, at væksten i klimafinansieringen i 2011 og 2012 på i alt 300 mio. kr., vil skulle findes inden for den samlede ramme til udviklingsbistand.

Den danske regering lægger bredere set vægt på, at det i praksis ikke giver mening at adskille finansiering til klimaformål og anden udviklingsbistand og at indsatserne bør ske som del af en samlet planlægning. God udviklingsbistand medtænker klimaet, og god klimastøtte sker inden for en samlet udviklingsstrategi.

For den danske regering er det endvidere afgørende, at alle lande i lighed med Danmark lever op til deres forpligtelser om tilvejebringelse af udviklingsbistand. Det er overfor gruppen af ilande samlet set at kravet om additionalitet har relevans.